

предъ пристигването му въ Кембрджкий лагеръ, генералъ Гажъ, притиснатъ между Бостонъ и лагеря на американските войски, нападна възъ тѣхъ за да са отърве отъ къмъ Бункермилъ. Той има сполука ако и не твърдѣ голѣма. Това бѣше самичката работа, въ която сполучи. Подиръ туй Варда запрѣ бдителниятъ Вашингтона на полуострова на Бостонъ. На място Варда пристигна по скоро въ Америка генералъ Гоу съ голѣми сили. По това време здравийтъ разумъ и преданността за работата на американското освобождаване на карахъ Франклина да извика: « Великобритания изгубва колониите си за винаги ». Той писа единому отъ своите приятели корреспондентинъ, който не върваше въ постоянството и въ сполуката на Янкитъ, следующето оригинално писмо: « Великобритания изгуби въ тези битви три милиона ф. стер. за да истреби 150 Янки. Ще каже тя е похарчила по 20 хиледи фунта за глава. На гората Бункеръ Великобритания спечели една миля обработена земя половината отъ която ний зехми назадъ. Въ туй време въ нашата земя са родихъ шейсетъ хиледи дѣца. При таквизъ математически данни главата на Великобритания лесно може да избреи колко време и издържи ѝ сѫ потреби за да истреби насъ всички и да завладѣе нашите владѣния. »

Англия не рачаше да разбере важността на туй положение. Тя не виждаше че причинитъ, които карахъ Американците да са опиратъ бѣхъ по силни отъ мотивитъ въ силата на които тя искаше да покори този народъ. Тя не